

Jezus had het allemaal al voorgezegd...

Pasen betekent: een nieuw begin. Maar wat is er van dat nieuwe begin terecht gekomen? De wereld draait gewoon door (en wij draaien vaak gewoon met de wereld mee). Gelukkig had Jezus dit al voorgezegd: *schrik niet als jullie horen dat er oorlog is, of dat er oorlog komt. Want dat moet allemaal gebeuren, maar het is nog niet het einde.* (vers 7)...

Niet teveel met de eindtijd bezig zijn

Niemand weet wanneer het einde zal zijn, of het al snel zal komen, of dat het nog eeuwen zal duren, of... (vers 32-33!)

Sommige mensen denken dat het niet lang meer zal duren: als je al die oorlogen ziet... en al die vluchtelingen... De wereld is echt aan het doordraaien, het kan zo niet lang meer doorgaan... Maar ja, aan de andere kant: oorlogen, natuurrampen enz. zijn er altijd al geweest. Het geval is dat wij dat nu alleen van heel de wereld weten wat er gebeurt. Het lijkt alleen wel allemaal complexer te worden: tegenwoordig zijn allemaal volken tegelijkertijd met allemaal andere volken in conflict. Heel Europa, Amerika en Rusland bemoeien zich met de strijd in Syrië. Het is zo'n kluwen wol, waarbij het steeds meer in de knoop lijkt te komen zitten. Maar... zo zegt Jezus: *Schrik niet als jullie horen dat er oorlog is, of dat er oorlog komt. Want dat moet allemaal gebeuren, maar het is nog niet het einde.* Nee, het is nog maar het begin! *Want het ene volk zal tegen het andere volk opstaan en het ene koninkrijk tegen het andere koninkrijk; en er zullen aardbevingen zijn in verscheidene plaatsen en er zijn het begin van de weeën.*

Jezus geeft ook nog een andere aanwijzing waaruit blijkt dat wij niet teveel met die eindtijd en met het aftellen bezig moeten zijn: Jezus gaf aan het eind van zijn betoog een korte gelijkenis, een kort verhaal aan zijn discipelen om hen iets te leren over de eindtijd. Jezus vertelt over een man die naar het buitenland reist en aan zijn knechten het beheer over zijn spullen geeft. Deze knechten moeten goed op de zaak passen... en niet in slaap sukkelen... want zij weten niet wanneer hun heer terugkomt. Het kan in de avond zijn..., maar het kan ook rond middernacht zijn, ja, het kan zelfs pas vroeg in de morgen zijn. Jezus heeft ons er al op voorbereid: wees alert, wees waakzaam, het kan lang duren hoor!... er kan een hele nacht over de wereld gaan... *het kan diep nacht worden op de wereld... en nog blijft de Heer weg. Maar... Ik zal terugkomen!*

Deze lange 'wacht'-tijd: een tijd van weeën

Waarom was er eigenlijk niet gelijk op die Eerste Paasdag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde? Waarom is Jezus niet gelijk in al Zijn heerlijkheid en macht naar de aarde gekomen, waarom moeten wij eerst zo'n tijd wachten, misschien nog wel veel langer dan we gedacht hebben?

Het enige dat de Bijbel er over verteld, is dat de mensen hierdoor tijd krijgen om zich voor te bereiden op Jezus' komst. Eerst moet het Evangelie van Jezus' sterven en opstaan heel de wereld over (vers 10). En Petrus schrijft in een van zijn brieven dat God geduld heeft met de wereld en wil dat er zoveel mogelijk mensen de kans krijgen om zich te bekeren (2Petrus 3) Deze tijd is dus genadetijd: tijd waarin mensen zich tot God kunnen keren, tijd waarin aan mensen die nog nooit van Jezus hebben gehoord, over Jezus kan worden verteld. Want er zijn nog steeds volken en gebieden op de wereld die nog nooit in aanraking zijn gekomen met het christelijk geloof. Maar je kunt bij dit antwoord ook je vragen stellen, want: heel Nederland bijvoorbeeld heeft van Jezus gehoord. Maar inmiddels groeien er in het eerst zo christelijke Nederland kinderen op die nog nooit van Jezus hebben gehoord. Zij weten werkelijk niet wat Kerst, laat staan: Pasen, betekent. Moeten zij ook nog eerst de kans krijgen, voordat Jezus terugkomt? Zou God daarop wachten? Of heeft Nederland al zijn kans gehad? Tja... er blijven nog wel wat vragen over...

De Bijbel geeft ons niet compleet uitgewerkte antwoorden waarom deze tijd na Pasen zo lang moet duren... de tijd is aan God, dat moeten wij maar aan God overlaten... maar God geeft ons in de Bijbel wel een beeld om deze tijd waarin wij leven beter te begrijpen. Deze tijd (de tijd van al de oorlogen en al de spanningen tussen volken en landen waarin wij ons nu bevinden) noemt Jezus 'het begin van de weeën'. Het beeld van weeën staat voor pijn, voor stress, pijn en stress die je helemaal in beslag nemen en zorgen dat je aan niets anders kunt denken. Zo zal het worden met deze wereld!, zegt Jezus. Een heftige tijd. Een tijd van spanning, van volhouden, van pijn... Ik moet zeggen: als ik naar veel plaatsen op de wereld kijk, dan kan ik dat wel linken aan het beeld van weeën. Wat is er ook op dit moment, misschien wel juist op dit moment, op talloze andere plaatsen in de wereld inderdaad veel pijn, veel spanning, veel stress, veel nare dingen die heel je leven totaal in beslag nemen waardoor je aan niets anders meer kan denken. Maar de andere kant van het beeld van 'weeën' is heel prachtig: weeën zijn geen doelloze pijn..., het is geen zinloze tijd... uiteindelijk zijn de weeën bedoeld om de aanstaande geboorte voor te bereiden. Uiterlijk zie je alleen maar pijn en stress..., zo voelt het... maar gebeurt er vanbinnen wat... nieuw leven komt eraan!

Juist wel met de eindtijd bezig zijn: verwachten!

Je moet niet de eindtijd gaan berekenen. De tekenen die God geeft laten ons zien *dat* het gaat gebeuren, niet *wanneer* het gaat gebeuren. De oorlogen, aardbevingen enzovoort zijn geen grote wijzers op de klok: kwart voor... tien voor... vijf voor... nog vijf minuten aftellen... Maar aan de andere kant: je moet juist ook *wel* met de eindtijd, met de terugkomst van de Heere Jezus bezig zijn, want... er zal een nieuwe geboorte plaatsvinden... er zal nieuw leven komen. Ja zo allesveranderend: de Zoon des mensen, Jezus Zelf zal als Koning in al Zijn heerlijkheid en macht terugkomen! De aarde zal geoordeeld en vernieuwd worden! Het kan misschien nog eeuwen duren... en misschien gaan wij nog dieper de nacht in dan wij al

zijn... de eerste nachtwake, de tweede, de derde... maar er staat ons een prachtige tijd te wachten: een geboorte, een groots moment waarop alles wat in beweging is tot stilstand zal komen... een moment waarop alles nieuw zal worden.

Daarom waarschuwt Jezus steeds in het Bijbelgedeelte dat wij hebben gelezen: pas op! Wees alert! Wees erbij met je gedachten! Niet omdat het binnenkort zal plaatsvinden. Misschien wel, maar misschien ook niet. Maar het gaat niet om wanneer, het gaat erom *dát* dat moment eens komt..., zo allesveranderend... zo heerlijk... zo groots! Met allemaal beelden uit het Oude Testament beschrijft Jezus dat moment: de zon zal verduisterd worden, sterren zullen vallen, de maan zal geen licht meer weerkaatsen: het hele heelal zal vol ontzag zijn... en dan komt de Mensenzoon.

Jezus waarschuwt ons zoveel voor deze tijd niet om ons te plagen, maar *omdat* Hij ons lief heeft. Je moet de eindtijd en het moment dat Jezus terugkomt voorstellen als het moment dat een vriend na een maandenlange reis eindelijk weer thuiskomt. Hij landt op Schiphol, maar... waar is zijn vriendin? In de file? Een ongeluk? Nee, ze was het vergeten. Ze had er even niet aangedacht. Ze had ook zo'n drukke agenda...

Kan je je een klein beetje voorstellen waarom Jezus je op het hart drukt om met Zijn terugkomst bezig te zijn? Het zou toch vreselijk zijn als Hij, Die alles voor jou heeft gegeven om je terug te brengen bij God... Hij Die aan het kruis heeft gehangen, de marteldood is gestorven om jou te bevrijden... het zou toch vreselijk zijn als Hij terug zou komen, terwijl wij daar helemaal niet meer aan hadden gedacht. 'We hadden het ook zo druk' 'Er was ook zoveel dat onze aandacht vroeg...' Wat zou dat een diepe barst betekenen in de relatie die wij met Hem mogen hebben, een slag in Zijn gezicht..., Zijn liefde vergooid, Zijn eer vertrappt.

Er zijn zoveel verleidingen waardoor wij niet naar Hem zouden verlangen. Dat kunnen heel gewone dingen zijn, gewoon al die dagelijkse dingen die je hebt... dat kunnen mensen zijn die je op het verkeerde spoor brengen en je van Jezus afhouden.... het kunnen de nare dingen zijn in de tijd waarin wij leven, die je doen twifelen aan je geloof... er kunnen zoveel dingen, zoveel mensen, zoveel gebeurtenissen zijn, die je ervan afhouden om naar Jezus te verlangen... en daarom drukt Jezus jou met klem op het hart: je zult mij toch niet vergeten hè? Je weet het toch van Pasen wat ik voor je heb gedaan? Ook al kom ik misschien voor jouw gevoel veel later dan verwacht..., je vergeet toch niet het allermooiste en allerbelangrijkste van je leven hè? Om straks voor altijd met mij te mogen leven..., zonder al die narigheid? Je verwacht mij toch nog wel hè? Je hebt mij toch nog wel lief... Mij in gedachten?

Het zou zo diep jammer zijn... ja, doodzonde, letterlijk eigenlijk... als je alles voor elkaar hebt in je leven... als je alles hebt gezien, gedaan, geproefd wat je wilde... maar dat je het allerbelangrijkste... *de Allerbelangrijkste* van je leven bent vergeten: Jezus.

En daarom waarschuwt Jezus: pas op en wees wakker! Houd je ogen open! Bereid je voor!

Hoe kan je je voorbereiden?

Hoe kan je je voorbereiden? Ik wil je twee dingen meegeven:

Het eerste heb ik van een Noord Afrikaans christen, die leeft in een gebied waarin heel veel christenen door Boko Haram worden vermoord. Hij zei: 'leef elke dag, alsof het de laatste dag is.' ... Leef elke dag alsof het de laatste dag is. Elke dag kan het moment zijn dat je Jezus zult ontmoeten. Nu, zorg ervoor dat alle barricades weg zijn, dat je er klaar voor bent om dit leven met het eeuwige leven te verwisselen. Als er nog een onopgelost conflict is, probeer het op te lossen. Als je nog steeds aan een bepaalde zonde vastzit, breek ermee! Zorg ervoor dat je leven schoon is, rein, zuiver, vol van Jezus... zodat je Jezus vandaag nog kunt ontmoeten. Laat dingen niet wachten.... nu kan het nog!

En het tweede wat ik je mee wil geven is: neem je verantwoordelijkheid op je, die Jezus je heeft gegeven. Jezus vergeleek Zichzelf met een man die naar het buitenland ging en Zijn knechten de verantwoordelijkheid over Zijn zaken heeft gegeven. Nou, Jezus is inderdaad van deze aarde vertrokken en jij en ik hebben inderdaad van Hem een verantwoordelijkheid gekregen. Wij hebben het beheer over Zijn zaken gekregen, zo zou je haast kunnen zeggen. Laten wij zuinig zijn op wat wij van Hem hebben gekregen: je geloof, de gemeente, de kerkdiensten.... de vergeving... de liefde... die boodschap van Pasen. Laten wij er zuinig op zijn, er alle aandacht en zorg aan verlenen! Wees een knechtje die zuinig is op de spullen van zijn Heer!

Zou jij misschien iets concreet kunnen noemen wat jij met deze verantwoordelijkheid zult gaan doen die je van de Heere Jezus hebt gekregen? Hoe kan jij daar in jouw eigen leven concreet verantwoordelijkheid in nemen? Misschien iemand eindelijk vergeving schenken? Je stille tijd met je Bijbeltje weer oppakken? Of misschien je inzetten voor iets in de gemeente, of je in ieder geval medeverantwoordelijk voelen voor de gemeente? Misschien iets doen voor een ander? Misschien meegaan naar Congo, of met World Servants, of de zending in, of iets dichterbij huis...? Ook jij hebt een verantwoordelijkheid gekregen: jij en ik, wij met elkaar zijn die knechten die de Heer tot Zijn terugkomst op Zijn werk laat passen: wat ga jij doen? Waar zie jij jouw taak voor de Heere liggen? Welke uitdaging ga jij aan? Vraag misschien eens iemand om mee te denken.

Ik weet niet wanneer de Heere Jezus terugkomt. Dat weet alleen God. Maar Hij komt. Het zal een moeilijke tijd worden op de wereld... het is het eigenlijk al... Jezus had het al voorgezegt, de wereld draait door... maar toch heeft de wereld toekomst, hoop! Weeën brengen nieuw leven voort... Laat je alsjeblieft niet afleiden! En neem je verantwoordelijkheid als knechtje...totdat onze Heer vroeg of laat terug zal komen.

Verlang je er al naar? Hij wel naar jou. Amen.

ds. E.G. (Eddy) de Kruijf
tel. 010 210 89 71 // dekruijf@live.nl